

Бібліографічні посилання:

1. Цивільний кодекс України. URL:
<http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 09.03.2018).
2. Жилінкова І.В. Проблеми правового режиму майна членів сім'ї. Автореф. дис.док. юрид. наук. Харків, 2016 року. 23 с.
3. Науково-практичний коментар до Цивільного кодексу України. За заг. ред. В.І. Бобрика К.: «Центр учебової літератури», 2016. 784 с.
4. Цивільне право України Підручник: У 2 кн. / За ред. О.В. Дзери, Н.С. Кузнецової. - К.: Юрінком Інтер, 2002 року Кн. 2. - 640 с.
5. Бернхем В. Вступ до права та правової системи США.К.: Видавництво Україна, 2017 року. С. 419-428.
6. Цивільне право України :Підручник / Є. О. Харитонов, Н. О. Саніахметова. К.: Істина, 2016 року. 761 с.
7. Про затвердження положень про паспорт громадянина України та про паспорт громадянина України для виїзду за кордон: Постанова ВР України від 26.06.1992 року 2503-XII URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2503-12> (дата звернення: 14.03.2018).
8. Основные институты гражданского права зарубежных стран: Сравнительно-правовое исследование. - Х.: Норма, 2012 року - С. 485-570.

Джафаров Ш.З.

курсант II курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування ДДУВС;

Науковий керівник:

Круглова О.О.,
к.ю.н., доцент, т.в.о. завідувача
кафедри цивільного права та процесу
ДДУВС

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕЯКИХ ПРАВ ДИТИНИ В ПОРІВНЯННІ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ

Діти – невід’ємна частина соціуму, його складова, тому вони мають певні, притаманні їм, проблеми та інтереси. Правовий захист даного прошарку населення є важливим для будь-якої країни. Для реалізації інтересів дітей на сьогоднішній день існує чимало правових актів локального, державного та міжнародного рівня, проте паралельного існує чимало зовнішніх та внутрішніх чинників, які значною мірою ускладнюють процес забезпечення та реалізації прав та основоположних свобод дітьми на території України порівняно з іншими країнами.

На сьогоднішній день чимало наукових праць були присвячені проблемам захисту прав дитини як на території України так і за її межами. У

загальнотеоретичному та конституційному аспектах, дана проблема розглядалася у роботах Бандурка О.М., Бутиліна В.М., Олійник А.Ю., Погорілко В.Ф., Лукашової О.А. та Демиденко В.О., аспект адміністративно правового захисту розглядали Авер'янов В.Б., Горбач О.В., Кузьменко О.В. та інші.

Об'єктом дослідження є теоретичний аспект захисту прав дітей в Україні порівняно з іншими країнами.

Предметом – практичний характер захисту прав дітей в Україні та світі.

Метою даної роботи є порівняння механізму захисту прав дітей у вітчизняному та світовому просторі. Виходячи з мети, зазначеного об'єкта та предмета поставлено наступні завдання:

- Визначити теоретичні основи захисту прав дитини в США та Німеччині;
- Висвітлити проблеми реалізації прав дитини на території України згідно міжнародних договорів;
- Розглянути шляхи підвищення ефективності захисту прав дітей в Україні.

Першим етапом захисту прав дитини в США стало створення в 1874 році Товариства по Запобіганню жорстокого поводження з дітьми (New York Society for the Prevention of Cruelty to Children.).

Пізніше, у 1912 році в США було створено федеральну структуру «Дитяче Бюро», основним завданням якого стало захист інтересів дітей. У 1974 році з'явився федеральний Закон про Запобігання жорстокого поводження з дітьми в рамках, якого вже було створено спеціалізовані органи, що займаються постраждалими дітьми.

Отже, хоч за сучасних умов становище дітей та молоді в США виглядає найліпшим у порівнянні з іншими регіонами світу, тим не менше і тут дітям та молоді притаманні певні проблеми. Права дітей в США почали захищати ще в 1980-х роках. У 1912 році в США була створена федеральна структура "Дитяче Бюро", перед якою були поставлені завдання захисту інтересів дітей і права яких вона захищає. Нині в США діє система забезпечення благополуччя дитини. У різних штатах США діють різні закони і правила щодо захисту дітей. Відповідно, розрізняються і методи застосування цих законів. За даними дослідницького Urban Institute, в 2002 році на функціонування системи забезпечення безпеки і благополуччя дитини, в США було витрачено не менше \$ 22.2 млрд.

На території Німеччини правова система дітей та молоді в цілому дуже обмежена, це пояснюється високим рівнем залежності від Інтернету, комп'ютерів, мобільних пристройів та шкідливих звичок. З деякими обмеженнями можна погодитись у силу їх необхідного впливу, проте деякі сприймаються дещо інакше.

Нині діючий закон про захист молоді в Німеччині (Jugendschutzgesetz - JuSchG) містить чимало забороняючих положень, щодо мережі Інтернет та засобів масової інформації. Також обмежень зазнали різного роду заклади та секції, які мали високий ризик по відношенню до дитини, санкції до

організаторів заходів для молоді, які ставлять економічні інтереси вище захисту прав та свобод дитини [1].

Дитина обмежена у:

- Придбанні носіїв масової інформації поза магазинами з відповідною ліцензією;
- Відвідуванні ресторанів до 18 років без супроводу батьків чи опікунів в період з 6:00 до 23:00;
- Доступі до клубів, барів ігрових та азартних закладах до 18 років, бути присутніми на танцювальних заходах без супроводу батьків;
- Заборона куріння та вживання алкогольних напоїв до 18 років;
- Заборона перегляду фільмів, які не відповідають віковим категоріям;
- У список небезпечних для дітей та підлітків включається інформаційна продукція, яка прославляє війну, описує людей з важкими фізичними і душевними вадами, принижує людську гідність, завдає шкоди розвитку або вихованню відповідальних за свою поведінку і здатних жити в колективі особистостей [2].

За порушення розглянутих вище законоположень відповідні особи, підприємства та організації можуть понести адміністративну та кримінальну відповідальність згідно з розділом VI закону.

Таким чином, аналізуючи теоретичні аспекти прав дітей і підлітків в Німеччині можна зробити висновок, що необхідністю є спеціальний захист цих прав, для того щоб були забезпечені можливості для повноцінного розвитку дітей. Нині в діючому законі про захист молоді в Німеччині посилені забороняючі положення, що стосуються засобів масової інформації.

На сьогоднішній день на території України було прийнято та ратифіковано чимало міжнародних документів з приводу захисту прав та свобод дитини, серед них:

- Конвенція про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей (1980 р.);
- Конвенція про стягнення аліментів за кордоном (1956 р.);
- Європейський конвенція про правовий статус дітей
- Конвенція про захист дітей та співробітництво з питань міждержавного усіновлення та іш.

Проте чи діють ці нормативно правові норми на даний? За деякими даними чисельність смертності серед дітей та молоді значно підвищилася. Рівень подачі скарг згідно порушеного права дитини зріс майже на 15% [3].

Більшість прав та свобод, можливостей та обов'язків, які зазначено та загально прийнято у інших країнах, дуже повільно або ж навпаки повністю відсутній у нашій правовій системі.

Мільйони дітей в світі все ще потребують захисту: діти, як і раніше, стають жертвами насильства, експлуатації, бездоглядності, соціального виключення та дискримінації. Інтегровані місцеві, регіональні та державні стратегії є ключовими для посилення можливостей місцевих, регіональних та національних органів влади. Влада для покращення системи захисту прав дітей

має популяризувати освіченість з питань громадянства та прав людини, популяризувати етичні основи та людську гідність, впровадити прийняття інтегрованих національних стратегій захисту дітей від насильства. Країни мають розширювати права та можливості дітей на реалізацію права на участь у медійному середовищі, мають створюватися умови для забезпечення дотримання прав та законних інтересів дитини в сім'ї, мають створюватися умови для формування гідної життєвої перспективи для кожної дитини, її освіти, виховання та соціалізації, і все це має привести до максимально можливої самореалізації в соціально позитивних видах діяльності дітей і підлітків усього світу.

Отже, не дивлячись на стрімкий розвиток науки та техніки, деякі аспекти, що стосуються соціальної самосвідомості у сфері реалізації захисту прав та свобод дитини бажають кращого, тим більше більшість інших країн активно займаються розвитком цього інституту. США та Німеччина в силу певного рівня самосвідомості, значно раніше приділили увагу недоліку законодавства у сфері прав дитини й активно, навіть на сьогоднішній день займаються вирішенням такої проблеми. Основною проблемою України є складне економічне становище, так як безкоштовна медицина для дітей підтримання певного рівня надання освіти та набуття практичних напрямків потребую чималого капіталовкладень, та низький рівень правової свідомості суспільства, що обумовлений байдужим відношенням окремого відсотку контингенту, який не сприймає правове становище дитини за важливe, таке відношення є наслідком пережитків СССР, так як поняття дитини, а тим паче її прав, як окремого суб'єкта не існувало у законодавстві даної держави.

Бібліографічні посилання:

1. Кайлова О. Опыт семейной политики в странах Европейского Союза: система родительских отпусков. – Москва: МАКС Пресс, 2009. – 131 с.
2. Гуріч В.О. Правове виховання дитини як основа її моральності і духовності. – Київ: Пед. думка, 2010. – 362 с.
3. Логвінова М.В. Цивільна та сімейно-правова відповідальність батьків за правопорушення, вчинювані неповнолітніми. – Київ: Інститут держави і права ім. В.М. Корецького, 2006. - 20 с.

Денисенко Є.М.

курсант II курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування;

Науковий керівник:

Круглова О.В.,
канд. юр. наук, доцент каф.цивільного
права та процесу
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ,